

Hvorfor flodhester ikke har hår

- Basilio Gimo, David Ker
- Carol Liddiment
- Espen Stranger-Johannessen
- 2
- norsk nb

En dag gikk Kanin langs elvebredden.

Flodhest var der også. Hun gikk en tur og spiste litt fint grønt gress.

Flodhest så seg ikke for, så hun var uheldig og tråkket på foten til Kanin. Kanin skrek og begynte å rope til Flodhest: «Hei, Flodhest! Ser du ikke at du tråkker på foten min?»

Flodhest ba om unnskyldning til Kanin: «Jeg er lei meg, vennen min, jeg så deg ikke. Vær så snill å tilgi meg!» Men Kanin ville ikke høre, og han ropte til Flodhest: «Du gjorde det med vilje! En dag kommer du til å få se! Dette kommer til å straffe seg!»

Da dro Kanin for å finne Ild, og han sa: «Dra og brenn Flodhest når hun kommer ut av vannet for å spise gress. Hun tråkket på meg!» Ild svarte: «Ikke noe problem, Kanin, vennen min. Jeg skal gjøre akkurat det du ba meg om.»

Senere spiste Flodhest gress langt fra elvebredden da det plutselig sa «svisj!» Ild ble til flammer. Flammene begynte å brenne håret til Flodhest.

Flodhest begynte å gråte og løp mot vannet. Alt håret hennes brant opp i ilden. Flodhest gråt: «Håret mitt har brent opp i ilden! Du brente alt håret mitt! Håret mitt er borte! Det vakre, vakre håret mitt!»

Kanin var glad for at håret til Flodhest brant.
Og den dag i dag, av frykt for ilden, går ikke
flodhesten langt fra vannet.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Hvorfor flodhesten ikke har hår

✍ Basilio Gimo, David Ker
☒ Carol Liddiment
➡ Espen Stranger-Johannessen

